

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Dag allemaal,

Bij de JG zijn we "opgevoed" met de interpretatie dat Israël een andere bestemming heeft dan de "gezalfde 144.000".

Is jullie interpretatie hetzelfde gebleven, of juist geheel of gedeeltelijk veranderd? Zo ja, wat is dan jullie fundament daarvoor?

En zo nee, wat is er dan veranderd en op grond waarvan?

Groetjes,

Elle

Dank voor je bericht. In het onderstaande probeer ik het fundament te vinden voor een bijbels antwoord op mijn vragen.

Ik plaats een Schriftgedeelte: Rom. 15:8-13

"8 Ik bedoel namelijk, dat Christus ter wille van de waarachtigheid Gods een dienaar van besnedenen geweest is, om de beloften, aan de vaders gedaan, te bevestigen, 9 En dat de heidenen God ter wille van zijn ontferming gaan verheerlijken, gelijk geschreven staat :

Daarom zal ik U loven onder de heidenen en uw naam met snarenspeel prijzen. Citaat uit 2 Sam. 22:50; Ps. 18:50.

10 En verder zegt Hij: *Verheugt u, heidenen, met zijn volk.* Citaat uit Deut. 32:43a.

11 En verder: *Looft, al gij heidenen, de Here, en laten alle volken Hem prijzen.* Citaat uit Ps. 117:1.

12 En verder zegt Jesaja: *Komen zal de wortel van Isai, en Hij, die opstaat, om over de heidenen te regeren; op Hem zullen de heidenen hopen.* Citaat uit Jes. 11:10.

13 *De God nu der hope vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes."*

Rom. 15:18-21 "18 Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad,

19 Door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes. Zo heb ik, van Jeruzalem uit rondreizende tot Illyrie toe, **de prediking van het Evangelie van Christus volbracht.**

20 Ik stelde er mijn eer in het te verkondigen, doch zo, dat ik niet [optrad] waar de naam van Christus reeds genoemd was, om niet op eens anders fundament te bouwen,

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

21 Maar [om] [te] [handelen] naar hetgeen geschreven staat:
Zij, aan wie niets van Hem is verkondigd, zullen Hem zien en wie het niet gehoord hebben, zullen het verstaan." Citaat uit Jes. 52:15.

Samenvattend lees ik dat de beloften aan het gelovige Israël gedaan, ook gelden voor de gelovigen uit de volken. De gelovigen uit de volken hebben geen andere beloften dan de beloften aan Israël.

Daarom zegt Paulus ook in Hand. 26:6-7: *6 En nu sta ik voor het gerecht om mijn hoop op de belofte, die door God aan onze vaders gedaan is; 7 Welke onze twaalf stammen, door voortdurend nacht en dag God te vereren, hopen te bereiken. Om deze hoop, o koning, word ik door Joden aangeklaagd.*

Met andere woorden, Paulus verkondigde, net als dat Jezus bij zijn 1e komst dat deed, de hoop van de twaalf stammen Israëls óók aan de overige volken in de toenmalige mensenwereld.

In Hand. 28:17-20 zegt hij tot de voormannen van de Joden zelfs: *"17 En het geschiedde na drie dagen, dat Paulus de voormannen der Joden samenriep, en toen zij bijeen gekomen waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, ofschoon ik niets gedaan heb tegen ons volk of de voorvaderlijke gewoonten, ben ik uit Jeruzalem gevankelijk overgeleverd in de handen der Romeinen, 18 Die na onderzoek mij wilden vrijlaten, omdat er bij mij van geen halsmisdaad sprake was. 19 Maar toen de Joden in verzet gingen, werd ik genoodzaakt mij op de keizer te beroepen; niet, dat ik mijn volk van iets wilde beschuldigen. 20 Daarom heb ik verzocht u te zien en toe te spreken, **want om de hoop van Israel draag ik deze keten.***

Paulus zegt hier dat hij vanwege de hoop van Israël, de beloften aan de vaders, in ketenen in Rome gevangen zit. Hij predikt het evangelie, het goede nieuws, van Christus, het evangelie wat Christus zelf ook aan dus aan de besnedenen, aan Israël dus, predikte en de beloften aan de vaders bevestigde in zijn evangelie (Rom. 15:8-13).

In Efeze 2:1-22 legt Paulus hetzelfde uit aan de gelovigen in Efeze, bestaande uit Joden en mensen uit de volken en zegt dat de gelovigen uit de volken delen in het burgerschap van Israël. Efeze 2:11-21 zegt dan ook:

*"11 Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werdt door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, 12 **Dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israels en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. 13 Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.** 14 Want Hij is onze vrede, die de twee een heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15 Doordat Hij in zijn vlees de wet der*

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, 16 **En de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.** 17 En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart (de volken), en vrede aan hen, die dichtbij waren (de Joden);

18 Want door Hem hebben wij beiden in een Geest de toegang tot de Vader.

19 **Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods,** 20 Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.

21 In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, 22 In wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest".

Uit het bovengenoemde volgt naar mijn mening opnieuw dat er geen vervangingsleer in het NT wordt gepredikt, geen leer dat "de gemeente" (eventueel tijdelijk) in de plaats van Israël is gekomen, in tegendeel.

Het laat slechts zien dat mensen, gelovigen uit de volken DELEN in dezelfde hoop en dezelfde beloften die het gelovige deel van Israël in de 1e plaats heeft en die Jezus door zijn prediking tot Israël aan hen bevestigde, maar die ook gelden voor de gelovigen uit de volken.

Uit Hebr. 3:1-6 blijkt opnieuw, waar het Huis van God, anders gezegd Israël, wat eerst gediend werd door Mozes als knecht/dienaar, hetzelfde Israël is wat sedert de 1e komst en het wegdoen van de gevolgen van de wet door Mozes gegeven als middelaar, vanaf die 1e komst Jezus als ZOON over zich heeft. Het was een permanent doorgaand volk en situatie waarbij het Israël slechts overging op Jezus als ZOON en middelaar.

Heb. 3:1-6: "1 Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel (uitgezondene) en hogepriester onzer belijdenis, Jezus, 2 Die getrouw is jegens Hem, die Hem heeft aangesteld, evenals ook Mozes getrouw was in geheel zijn huis. 3 Want Hij is zoveel groter heerlijkheid dan Mozes waardig gekeurd, als de bouwmeester hoger eer geniet dan het huis. 4 Want elk huis wordt door iemand gebouwd, maar de bouwmeester van alles is God.

5 Nu was Mozes wel getrouw in geheel zijn huis als dienaar om te getuigen van hetgeen gesproken zou worden, 6 Maar Christus als Zoon over zijn huis. Zijn huis zijn wij, indien wij de vrijmoedigheid en de hoop, waarin wij roemen, tot het einde onverwrikt vasthouden".

Er is dus geen verandering van hoop gekomen, alsof de gemeente en Israël elk een aparte roeping, hoop, beloften en bestemming hebben. De Hebreeën, samen met de gelovigen uit de volken, vormen vanaf de 1e eeuw samen "het Huis van God" (Heb. 3:6; 11:39-40; Efeze 2:11-22).

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Voor wat het waard is 😊
Vriendelijke groet,
Elle

Ik geloof dat de 144.000 uit Op. 7 en 14 de gelovigen in Jezus als zijnde de Christus/messias, uit de 12 stammen van Israël zijn. Zij zijn degenen waarvan Paulus in Rom. 11:1-10 zegt dat Israël niet verstoten is, doch slechts het deel wat ongelovig wil zijn ten opzichte van Jezus als de Messias.

Samen met de "grote schare" uit Op. 7:9-17 vormen zij de vervulling van de beloften aan Abraham, waarbij er gesproken werd over vele volken die door zijn zaad (Jezus de Christus) gezegende zouden worden als zij dat zaad aannamen (b.v. Joh. 1:11-13). Het is een grote schare die niemand tellen kan, net als de sterren des hemels en de zandkorrels aan de zeeoever niet te tellen zijn, volgens de belofte aan Abraham. De landbeloften wordt aan hen vervuld door de zaadbelofte, Jezus (Gal. 3:26-29; Mat. 8:5-13) en ontvangen het koningschap van de hemel over de aarde (Mat. 5:3 en 5; 25:34).

De 144.000 zijn een volheid, de volheid van gelovigen in Jezus uit Israël, waarbij de volheid uit de overige volken zich aansluit, te zien in OP. 7, en ook besproken in Rom. 11:25-27.

De zonden van beide groepen worden weggenomen als zij de Verlosser en de verlossing die in de 1e eeuw uit Sion "kwam", door berouw en bekering en geloof aannemen, zoals in het hele NT wordt beschreven en voorgeschreven, een verlossing die doorgaat tot aan de toekomstige wederkomst van de koning-hogepriester vanuit de hemel.

In mijn bericht aan Wilm probeer ik uiteen te zetten dat er geen onderscheid, noch in hoop, noch in roeping, noch in beloften, noch in bestemming bestaat tussen het gelovige overblijfsel van Israël en de gelovigen uit de volken die toegevoegd zijn en worden aan het burgerschap van Israël.

John Nelson Darby heeft zowel de "opname" als het verschil in roeping, hoop, beloften en bestemming tussen Israël en de gemeente "uitgevonden", een volgens mij nergens op berustende leer. De gemeente kwam tot bestaan bij de berg Sinaï met de verbondssluiting en ging verder in de 1e eeuw met een nieuwe verbondssluiting en met de benadering van de berg Sion en het van de hemel afkomstige nieuwe Jeruzalem (Hebr. 12:18-28, eigenlijk het gehele hoofdstuk).

Voor wat het waard is 😊.

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Hartelijke groet,
Elle

Dag Wilm,

In mijn eerste bericht aan jou in:

<http://members.boardhost.com/getuigen/msg/1554855265.html>

maak ik volgens mij ook duidelijk dat ik niet geloof in een twee-bestemmingenleer BINNEN de christenen zoals die bij de JG opgang doet.

Daarnaast maak ik m.i. duidelijk dat de oude getrouwen, de grote wolk van voorchristelijke geloofsgetuigen dezelfde bestemming hebben als de christelijke getuigen. Het enige verschil is dat de voorchristelijke getuigen nog niet de vervulling beleefden van Joël 2, de uitstorting met heilige geest, iets wat pas met Pinksteren in Hand. 2 een aanvang nam, hoewel er kennelijk ook in het OT wel gelovigen waren die een mate van heilige geest ontvingen, althans bij bepaalde gelegenheden, b.v. de hogepriester, de koning en de profeten en profetessen.

De verschillende benamingen die zowel de OT-ische als de NT-ische gelovigen in de bijbel hebben, is volgens mij niet om verschillende groepen binnen gelovigen aan te duiden, maar om de diversiteit te beklemtonen hoe God zijn volk beziet in beelden die tevens hun doel dienen in het begrip welke voorrechten het volk van God van alle tijden heeft ontvangen.

Vriendelijke groet,
Elle

Aan Abraham is nooit de hemel beloofd. Hoe kan dan voor het zaad van Abraham, wat bestaat uit vóór-christelijke gelovigen EN christelijke gelovigen, dan de ene groep niet de hemel beërven en de andere groep wél?

Inderdaad, volgens wat Paulus in de Efeze-brief verklaart, delen de gelovigen de zegeningen welke voor Jezus bestemd zijn. De zogenoemde "in Christus"-teksten tonen dat en het wordt hen beloofd. Dat verkrijgen zij echter op de dag van de wederkomst, na hun getrouwheid te hebben bewezen tot in de dood. De kroon des levens wordt pas verleend bij de wederkomst en het oordeel, en niet bij het sterven. De vervulling der beloften berust bij Christus bij de

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

parousia/wederkomst.

Eén is er die als Zaad van Abraham een tijdelijke plaats in de hemel is gegeven, nl. de koning-hogepriester naar de orde van Melchisedek, Jezus, die tevens volgens Paulus in de Galaten-brief het primaire Zaad van Abraham is. Hij moet volgens Ps. 110 naast Vader als koning heersen tot alle vijanden overwonnen zijn waarna hij terugkeert naar de aarde om zijn werk als Rechter te doen en hij tevens het eeuwige koningschap ontvangt samen met die bij hem horen.

Daarnaast moet hij als hogepriester als enige de hemel binnengaan om voor de persoon van God te verschijnen, net als de hogepriester van Israël, om het verzoenoffer aan het begin van de grote verzoendag aan te bieden, waarna hij dus net als de Israëlitische hogepriester op een bepaald moment terug keert uit het Allerheiligste/de hemel, en waarbij de grote verzoendag is afgelopen en de beoordeling begint.

Zó zie ik het na er veel over te hebben nagedacht en gestudeerd 😊.

Vriendelijke groet,
Elle

Ik ga uit van wat er beloofd is aan Abraham, en dat was een nakomeling en een land. De nakomeling zou een zegen zijn voor alle mensen die hem zouden erkennen, en dezen zouden samen met hem het land beërven.

Dat Jezus naar de hemel ging als koning-hogepriester heb ik onderbouwd met Ps. 110 en uit hetgeen in het NT over dit tekstgedeelte wordt aangehaald en van toepassing wordt gebracht.

Daaruit haal ik niet dat er twee bestemmingen zijn voor degenen die Jezus aanvaarden en degenen die vóór Jezus gelovigen waren, te beginnen bij Abel.

Ook als men in een vroege tweede komst in 70 AD gelooft blijft het geheel een probleem naar mijn mening, iets waarover we al heel vaak hebben gesproken. Jij hebt andere gedachten. Dat is een gegeven. En daar zullen we het mee moeten doen 😊.

Wat de "grote verdrukking" betreft, ook daar wordt verschillend over gedacht. Zowel het gelovig overblijfsel als de grote schare van Op. 7 komen beiden uit een grote verdrukking, die m.i. al krap 2000 jaar bezig is met golfbewegingen in de loop der geschiedenis.

Tijdens het laatste oordeel op de laatste dag ontvangt ieder zijn beloning, niet eerder, naar mijn mening. Volgens Hebreeën ontvangt ieder de volmaaktheid

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

samen met de anderen, dus de oude getrouwen van Hebr. 11 en degenen die onder het nieuwe verbond staan (Hebr. 3:1-6; 11:39-40).

Dus ik zie niet in waarom mijn mening niet kan 😊.

Groetjes,
Elle

Ik geloof dat de 144.000 uit Op. 7 en 14 de gelovigen in Jezus als zijnde de Christus/messias, uit de 12 stammen van Israël zijn. Zij zijn degenen waarvan Paulus in Rom. 11:1-10 zegt dat Israël niet verstoten is, doch slechts het deel wat ongelovig wil zijn ten opzichte van Jezus als de Messias.

Samen met de "grote schare" uit Op. 7:9-17 vormen zij de vervulling van de beloften aan Abraham, waarbij er gesproken werd over vele volken die door zijn zaad (Jezus de Christus) gezegende zouden worden als zij dat zaad aannamen (b.v. Joh. 1:11-13). Het is een grote schare die niemand tellen kan, net als de sterren des hemels en de zandkorrels aan de zeeoever niet te tellen zijn, volgens de belofte aan Abraham. De landbeloften wordt aan hen vervuld door de zaadbelofte, Jezus (Gal. 3:26-29; Mat. 8:5-13) en ontvangen het koningschap van de hemel over de aarde (Mat. 5:3 en 5; 25:34).

De 144.000 zijn een volheid, de volheid van gelovigen in Jezus uit Israël, waarbij de volheid uit de overige volken zich aansluit, te zien in OP. 7, en ook besproken in Rom. 11:25-27.

De zonden van beide groepen worden weggenomen als zij de Verlosser en de verlossing die in de 1e eeuw uit Sion "kwam", door berouw en bekering en geloof aannemen, zoals in het hele NT wordt beschreven en voorgeschreven, een verlossing die doorgaat tot aan de toekomstige wederkomst van de koning-hogepriester vanuit de hemel.

In mijn bericht aan Wilm probeer ik uiteen te zetten dat er geen onderscheid, noch in hoop, noch in roeping, noch in beloften, noch in bestemming bestaat tussen het gelovige overblijfsel van Israël en de gelovigen uit de volken die toegevoegd zijn en worden aan het burgerschap van Israël.

John Nelson Darby heeft zowel de "opname" als het verschil in roeping, hoop, beloften en bestemming tussen Israël en de gemeente "uitgevonden", een volgens mij nergens op berustende leer. De gemeente kwam tot bestaan bij de berg Sinaï met de verbondssluiting en ging verder in de 1e eeuw met een nieuwe verbondssluiting en met de benadering van de berg Sion en het van de hemel afkomstige nieuwe Jeruzalem (Hebr. 12:18-28, eigenlijk het gehele hoofdstuk).

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Voor wat het waard is 😊.

Hartelijke groet,
Elle

Ieder kan een mening over het e.e.a. hebben, inderdaad.

Wat versta jij onder "Zenmeester"? Was de jonge Jezus naast Jood en rabbi ook nog lid van de Zen-Boeddhisten?

Ik lees in Op. 7 dat de 144.000 juist UIT de stammen van de zonen Israëls zijn genomen, of zoals Op. 14:4 zegt "uit het midden van de mensen gekocht zijn", uit de joodse mensen of Israëlieten wel te verstaan, daar dat in Op. 7 staat, en deze joodse mensen of mensen uit Israël volgen het Lam Jezus en staan zelfs met hem op de Jeruzalemse berg Sion in Op. 14:1. In Hebr. 12 staat dat de Hebreëen, in dat geval Joodse christenen of Messias belijdende Joden, dan ook tot de berg Sion zijn genaderd in hun geloof (Heb. 12:18-24).

Inderdaad geloven christenen uit de volken dat ze bij Israël zijn en worden gevoegd en delen in de vervulling van de beloften aan Abraham en Israël (o.a. Efeze 2:11-22), zoals Paulus ook zegt in o.a. Gal. 3:26-29 omdat ze in Jezus als de Verlosser en de Messias/gezalfde geloven en a.h.w. in hem worden geplaatst en hem "aandoen" of zich met hem "bekleden".

Groetjes,
Elle

Er zijn zoveel manieren waarop iemand bezig kan zijn. Maar natuurlijk kan Jos Stolman wel de gedachte hebben dat Jezus min of meer op dezelfde wijze zijn boodschap brengt.

Wat de ene mens als positieve informatie ziet, kan de ander juist als negatieve informatie zien of ervaren, al naar gelang wat men geleerd of zelf ervaren heeft, toch?

Ik had het Evangelie van Thomas al toen ik nog JG was eind 60-ger jaren 😊.
Toen had ik al veel boeken over het e.e.a. van andere stromingen, ook verschillende boeken tegen en over de JG, b.v. van Ds. Spier.

Ja, ik zag ook dat Morgan Freeman weer begint met religies en "het ontmoeten van God in de verschillende religies". Dat hij dat nog mag, want hij werd kort geleden ook beschuldigd door de METOO beweging.

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Groet,
Elle

Dag Joop,

Dat is ook mijn redenatie. Waarom zou God ineens zijn plan wijzigen? En waar zou dat dan moeten staan in de bijbel?

Vanwege het principe wat in Jes. 55:10-11 staat, nl. dat het woord, of de uitingen van God, geuit door de werking van zijn geest aan Jesaja in dat geval, geloof ik dat Gods voornemen tenslotte zal worden volbracht en werkelijkheid zal worden.

Groetjes,
Elle

De Joden wachten niet op Jezus als de Messias/Gezalfde, maar op een andere. Zij geloven dat Jezus een bedrieger was of hoogstens een rabbi, maar niet hun verlosser.

De christenen wachten op dezelfde Messias/Gezalfde die in de 1e eeuw tot Israël kwam om hen te redden, nl. Jezus de Messias/Gezalfde.

Er is geen andere Messias/Gezalfde dan Jezus, bijbels gesproken.

Ik geloof ook heilig in de beloften aan de vaders waar het gelovige deel van Israël in zal delen samen met gelovigen uit de volken. Andere beloften zijn er niet, althans niet bij mijn weten. De beloften aan Israël EN aan de gelovigen uit de volken zijn conditioneel, d.w.z. ze worden slechts aan hen vervuld als ze tot het eind van hun leven getrouw blijven aan God en aan zijn verbonden.

Inderdaad, Deut. 32:4 zegt het precies: "4 De Rots, wiens werk volkomen is, omdat al zijn wegen recht zijn; een God van trouw, zonder onrecht, rechtvaardig en waarachtig is Hij."

God blijft bij zijn beloften aan zowel Israël als aan de volken getrouw, als zij dat ook zijn aan zijn voorwaarden, nl. Dat er geen andere naam gegeven is onder de hemelen waardoor mensen gered kunnen worden dan door de naam van Jezus, volgens Petrus in Hand. 2:29-40 en context en 4:12 en context.

Groetjes,
Elle

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Inderdaad, hetgeen we schrijven en uitspreken, laat zien wie en wat we zijn, achterdochtig over alles wat anderen schrijven of zeggen, of juist een gepaste vriendelijkheid betrachten maar in het hart een grote hekel aan een persoon of aan wat een persoon zegt of schrijft of gelooft, te hebben, naast vriendelijkheid en liefde vanuit het hart voor de ander. Alles is mogelijk, hoe vreemd en hoe mooi het ook klinkt of is.

Ik geloof ook dat er verschil van mening was over de visie die Paulus via een openbaring had ontvangen en de visie die enige mensen die Farizeeër waren geweest en tot geloof in Jezus waren gekomen, die vanuit Jeruzalem achter de bekeerlingen van Paulus aangingen en vertelden dat ze ook nog besneden moesten worden om gered te kunnen worden.

Uiteindelijk wordt er overeenstemming bereikt wanneer de kwestie bij de bron wordt besproken en beseft men dat men de gelovigen uit de volken niet de dingen moet laten doen waar de joden zelf het al moeilijk mee hadden om te onderhouden zowel als om te snappen dat er een andere situatie was ontstaan.

Inderdaad leidde het besluit van het Sanhedrin tot de dood door steniging van Stefanus, iets waar Saulus toen zelfs nog zijn goedkeuring aan gaf. Hoe uitzonderlijk en frappant is het dan dat juist de geleerde en welbespraakte Saulus door Jezus in z'n nekvel wordt gepakt en dat juist hij naast de opdracht aan de 12 ook tot zowel de joden als tot de volken wordt gezonden om het evangelie van Jezus te prediken. Kennelijk kijkt Jezus niet naar het uiterlijke maar naar het innerlijke.

Ja, de hiërarchie die door mensen in de kerken is gevormd met een klasse van geestelijken en leken heeft i.t.t. hetgeen Jezus bedoelde, nl. dat ieder lid zijn bijdrage kon en moest geven tot opbouw van de plaatselijke gemeente, veel aangericht in de gemeenten en heeft tot op heden nog schadelijke gevolgen.

God stompt niet af. Dat doet de mens zelf door zijn manier van doen. Als ze tot bezinning kwamen dan stond hun niets in de weg om opnieuw te worden geënt op de gekweekte olijfboom, het Abrahamitisch verbond waarvan de Israëlieten, als ze geloofden zoals Abraham, in de 1e plaats deel van waren.

De roeping van de natie Israël had ten doel om een Licht voor de volken te zijn, en nog steeds geldt dat voor Messias belijdende Joden naast gelovigen uit de volken. In de tijd van Jezus sprak hij daar de Joden op aan, en hij stuurde Joodse apostelen naar de volken om de boodschap van redding te verkondigen. Het resultaat was dat slechts Johannes op een natuurlijke wijze stierf en de rest van de apostelen werden vermoord door mensen uit de volken vanwege hun boodschap.

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Groet,
Elle

Als ik de full-preteristen moet geloven, dan leven we sinds 70 AD in de nieuwe hemel en nieuwe aarde en worden de mensen elk afzonderlijk bij hun dood geoordeeld omdat er geen komst van Christus meer wordt verwacht daar die in 70 AD al is geweest.

Paulus zegt echter in Rom. 8:18-24 (ik kom steeds weer op dit tekstgedeelte terug omdat het daar zo duidelijk staat dat het niet te ontkennen is naar mijn mening) dat op het moment waarop de zonen Gods openbaar worden, iets wat volgens de preteristen in of rond 70 AD is gebeurd, dat daarbij dan ook de gehele aardse schepping vrij zou zijn van de slavernij aan het verderf en zou delen in de openbaring van de ware zonen Gods.

Omdat blijkt dat dit in 70 AD bewijsbaar niet gebeurd is, kan toen in 70 AD dus ook niet de openbaring van de zonen Gods hebben plaats gevonden zoals de full-preteristen zeggen, hoe graag ik het ze ook gun dat ze gelijk hebben.

Het is m.i. zo logisch als maar kan. Jij denkt daar anders over en dat neem ik serieus, maar geloven doe ik de full-preteristen in de verste verte niet. Daarbij is het ook nog zo dat er diverse soorten preteristen zijn met allemaal een min of meer andere uitleg. Ook dat neem ik serieus en neem er kennis van.

En inderdaad, Jezus zegt dat de generatie/het geslacht van Joden in Israël waaraan hij predikte, ook de vergelding van God voor het hardnekkig ontrouw blijven aan het verbond, de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen en de tempel, zou meemaken, **niets meer en niets minder naar mijn mening**. Het was geen wereldomvattend iets.

Slechts bij de echte wederkomst zouden **allen** hem zien, op wat voor manier ook, doordat ze allen voor de troon komen te staan om geoordeeld te worden tot leven of tot de dood. Hierbij haal ik opnieuw Mat. 25:31-46 aan omdat dat tekstgedeelte het ook zo duidelijk laat zien naar mijn mening. Daar is geen woord "Frans" bij, tenminste voor mij niet 😊.

Dus inderdaad heeft ieder zo z'n eigen belevenissen en uitleggingen in deze zaak, trouwens in zo ongeveer alle zaken op geloofsgebied, dus blijft het een welles/nietes en/of een beleefd oneens zijn tot aan de laatste snik of de "dag" van het laatste oordeel 😊.

Groetjes,
Elle

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Het probleem is denk ik dat degene die met die joodse jongens praat in de link, zelf niet weet wat het OT en het NT zegt.

Maar goed, ieder z'n gedachten, ook "Christenen voor Israël" volgelingen.

Als je b.v. leest in Mat. 25:31-46 (en dat gaat expliciet over de wederkomst en het oordeel bij de wederkomst), zie je dan dat : "Als Hij komt, zal hij de stammen van Israël herenigen, de joden wereldwijd laten terugkeren naar Israël, de tempel herbouwen en vrede brengen." ?

Wie/wat geloven we in werkelijkheid wat Jezus zal doen? Geloven we de interpretatie van de joodse jongen, of van Christenen voor Israël, óf geloven we wat Jezus zegt in dat gedeelte?

Groetjes,
Elle

Bezie jij het doorsteken of het steken als letterlijk of in overdrachtelijke zin, dus dat men, door Jezus af te wijzen gedurende de tijd dat hij te zien en te horen was, niet in hem geloofden en daardoor degene die juist gezonden was om hen te redden, afwezen?

Bezie je het niet geloven in, en het niet aannemen van de redder gedurende de tijd tussen 1e en 2e komst ook als doorsteken, dus dat het doorsteken niet slechts slaat op de joden in de 1e eeuw, maar voor iedereen die hem afwijst gedurende het leven wat men heeft in de loop der tijd tot aan de wederkomst?

Groet,
Elle

Hierbij een uiteenzetting over de vraag of God iemands hart verhard, in de video het hart van de Farao, verklaard vanuit het Hebreeuws in een video in het Engels, ongeveer 17 minuten.

Dit omdat jij lijkt te denken dat God te pas en te onpas als het hem uitkomt, iemands hart verhard of afstompt.

<https://youtu.be/pdgJrx1MM6I>

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?

Groet,
Elle

Ik heb het al wel vaker gezegd: Ieder mens getuigt van zichzelf door woord, geschrift of daad hoeveel kennis, inzicht en wijsheid iemand heeft, ook hier op het bord.

Klakkeloos iets aanvaarden of overnemen van de ander zonder eigen onderzoek, leidt vaak er toe dat men denkt wijzer te zijn geworden, doch het kan evenzo zijn dat men dwazer is geworden zonder het te weten of te beseffen.

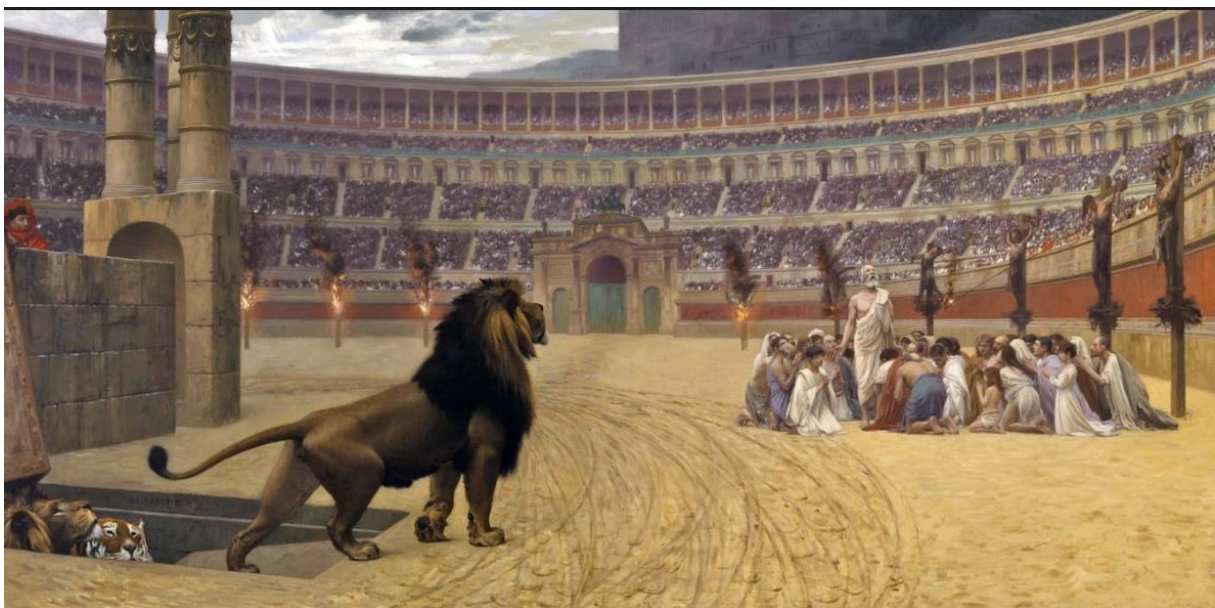
Toetsen is altijd zaak, niet één keer, maar steeds. Dat is iets wat ik zelf ook ervaar. Dat wens ik jou ook toe.

Groet,
Elle

Punt is dat geloven niet vrijblijvend is maar getracht word te overtuigen en levens vergaand te beïnvloeden, dus ik ben het er mee eens, neem niets klakkeloos aan.

Helemaal mee eens. Het kan levens ten goede én ten kwade beïnvloeden. Het ligt het er maar net aan wát iemand gaat geloven. Dat hebben we zelf ondervonden als ex-JG.

Een voorbeeld wat b.v. er in de 1e eeuw gebeurde in Rome.

Heeft Israël een andere hoop dan de christelijke gemeente? Zo ja, hoezo. Zo nee, hoezo?